

PODEM CELEBRAR I VIURE TAMBÉ AQUESTA PASQUA DES DE CASA?

Si que podem i ho hem de fer en aquests moments de foscor i de por que estem passant, per culpa d'un virus invisible i maligne. Tot i aquest confinament forçat a casa, i de tenir les nostres portes tancades, com aquells primers deixebles per por dels jueus. Però Jesús es va fer present enmig d'ells, i els va donar la seva Pau (Jn 20,19-29)

Per això alcem la mirada i el cor, més enllà del informatiu massa constants que ens inquieten, i centrem-nos en aquest Jesús ressuscitat que ens diu: **“No tingueu por”**, perquè jo us acompanyo mentre travesseu aquest túnel fosc i del que encara no es veu la llum de la sortida. Penseu que jo també vaig passar per aquests moments de por, quan m'acostava al final del meu camí. I, la nit abans, mentre estava pregant a Getsemaní, la por i l'angoixa era tan intensa i aclaparadora que vaig suar sang (Getsemaní: Lc 22,39-42) I també ficat de ple en la fosca més total, quan clavat a la creu, vaig dir al Pare: *¿Per què m'has abandonat?*

I sapiguen també que segueixo, ara, caminant per tots els túnels de la Història Humana i és allà enmig del sofriment i la mort del meus germans, que crido amb tota la força: “Jo sóc la Resurrecció i la Vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà”, tal com li vaig dir a la Marta (Jn 11,25), i tal com els vaig dir a aquelles dones, després de ressuscitar: “No tingueu por. Aneu, anuncieu als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran”, i avui, també ens ho dic a vosaltres.

I ara nosaltres podem dir que per “veure” Jesús, hem de seguir i fer el seu mateix camí. Un camí que comença en la nostra Galilea, i que passa com ell, per la Creu i acaba en els braços del Pare.

En cada Pasqua celebrem la Victòria de Crist sobre el Mal i la Mort. La Victòria i la Força de l'Amor. És l'Amor Infinit de Déu que aixeca la pedra del sepulcre de Jesús i de tots els sepulcres de la Hª Humana. És la Força de l'Amor que fa d'aquells primers seguidors de Jesús, covards i carregats de por, testimonis de la seva Resurrecció, fins a ser capaços de seguir el seu camí i de donar la vida com Ell.

Sempre crida l'atenció el canvi i la transformació que es va donar en els primers deixebles de Jesús. I que es pot donar també en nosaltres, tant si comencem, com si recomencem aquest camí de Jesús. I, sobretot, si ens deixem acompanyar i ajudar per Ell.

És en la mesura que ens obrim als altres, que estimem com Jesús ens va ensenyar, que aquest camí ens resultarà fascinant, engrescador, perquè anirem descobrint que és en Ell que trobem la vertadera Felicitat, la vertadera Llibertat, el que ens fa plenament humans.

Per a nosaltres, aquest “àngel” de que ens parla el text, potser ha estat alguna persona que s'ha acostat a nosaltres i ens ha acompanyat i ens ajuda o ens ha ajudat, a moure la pedra que ens privava de seguir el camí de Jesús. I potser també nosaltres hem sigut i som aquest àngel que ajudem o hem ajudat a d'altres a treure pedres pesades que els impedièen caminar.

Potser també ens moments de la nostra vida hem viscuts tancats en el nostre propi sepulcre, en el nostre interior, en el nostre egoisme. I llavors Jesús estava com mort per a nosaltres. I algú ens ha ajudat a sortir de nosaltres mateixos, i obrint-nos als altres, hem anat descobrint el Jesús Viu, caminant amb nosaltres, al nostre costat.

Jesucrist ha ressuscitat en les nostres vides, i ara ens invita a seguir el seu mateix camí. El camí de l'amor. Un camí que ens fa feliços, perquè és alliberador per a nosaltres, i també gràcies a nosaltres, ho pot ser pels altres. Només seguint el camí de l'amor esdevindrem plenament humans, i viurem com a fills i filles de Déu, i germans els uns dels altres.

Tot això és el que celebrem en cada Pasqua: En ella Jesús, Vencedor del Mal i de la Mort, ens diu ara a nosaltres, potser també amb imatges tretes de la vida com feia llavors:

“Sou cridats a nadar a contra-corrent, com els peixos dels rierols d'alta muntanya, per les seves aigües clares i netes, perquè llavors vol dir que esteu vius de veritat, i no com els peixos morts que són arrastrats per la corrent.

Esteu fets per anar mar endins, on el vent bufa més fort i les onades són més altes, però també l'aigua és més neta i des d'on es pot contemplar la immensitat del cel i del mar. Molt més que si us quedeu, per por o comoditat, en les aigües quietes de la platja, on les aigües són més tranquil·les, però també més brutes. Recordeu quan Jo acompanyava els meus deixebles, enmig de la tempesta del mar de Galilea (Mc 4,35-41) Tal com ara esteu passant en aquesta tempesta, com és aquesta pandèmia que està fent molt de mal.

No deixeu que la por d'aquells meus primers deixebles en aquella tempesta sigui també la vostra. Llavors la seva Fe en mi era molt feble, però, ara vosaltres ja sabeu i creieu que jo he vençut el Mal i la Mort, i que si confieu i creieu en mi, puc fer tornar la calma. I que tal com els vaig dir a ells, us ho dic també a vosaltres: "Jo sóc amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món" (Mt 28,20) Jo sempreestic i estaré amb vosaltres, i us acompanyo enmig de totes les tempestats de la vostra vida.

I ja sabeu que només us demano que us estimeu com Jo us he estimat. I perquè Déu-Pare us va crear a imatge seva, esteu fets per estimar, i no només allò que és vostre, no només aquells que són de la vostra família, raça, cultura i religió, sinó per estimar amb un cor obert a tothom, gratuïtament, infinitament, amb un amor que arribi fins al perdó, fins a estimar als enemics. Tal com Jo he fet amb vosaltres i us he ensenyat. No tanqueu la vostra capacitat d'estimar, dintre el recinte intimista i tancat del vostre egoisme. Mireu com els ocells són fets per volar a cel obert, i els peixos per a nadar en la immensitat del mar, i no pas per viure en una gàbia o en una peixera. No sou fets per viure engabiats i encerclats en vosaltres mateixos.

Esteu fets per viure en plenitud. Per deixar-vos portar per la Força de l'Amor que ho pot fer tot nou. Que pot fer de vosaltres homes i dones nous ("Els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat, i ha començat un món nou": 2Co 5,17)

Esteu fets per no quedar-vos mirant el dit d'aquell que us senyala la bellesa d'una lluna plena, envoltada d'un mar d'estels brillants, com la d'aquesta nit resplendent de Pasqua. Fixeu la vostra mirada en Mi, centreu la vostra Fe en Mi. Deixeu-vos omplir de la meva Llum que dona un sentit nou a la vostra vida, que il·lumina les vostres nits més fosques i també la vostra mort. Jo he viscut, he estimat, he donat la vida a la Creu per tothom, i he ressuscitat. I us prometo que vosaltres ressuscitareu amb Mi, i estareu amb Mi a la casa del Pare per sempre més, juntament amb tots aquells i aquelles que us han precedit i que porteu al cor".

I per últim Jesús, aquesta nit de Pasqua ens diu, a cada un de nosaltres:

"Viviu i camineu amb aquesta certesa en el cor. Apreneu a mirar la vida amb els ulls profunds del Déu-Amor. Viviu de tal manera, que faci que l'amor sense límits estigui més i més present en la H^a de cada home i de cada dona amb qui feu camí.

Aquest és el meu Projecte. La meva Alternativa. La Bona Nova que jo he fet realitat. Em sento responsable de l'amor en el món. He vingut per ensenyar-vos a estimar. I la meva crida consisteix en que us deixeu modelar i penetrar per Aquell que és l'Amor en plenitud, fins a convertir-vos, en seguidors meus".